

ΕΡΩΤΗΣΗ

Θεσσαλονίκη, 14 Οκτωβρίου 2025

Προς: Τον Υπουργό Υγείας, κ. Σπυρίδωνα - Άδωνι Γεωργιάδη

Θέμα: «ΕΚΑΒ: Εργαζόμενοι χωρίς ψυχική θωράκιση – Το πιο κρίσιμο κενό μένει ακόμα αόρατο»

Κύριε Υπουργέ,

Αναγκαζόμαστε να επανέλθουμε με επανακατάθεση Ερώτησης με θέμα «ΕΚΑΒ: Εργαζόμενοι χωρίς ψυχική θωράκιση – Το πιο κρίσιμο κενό μένει ακόμα αόρατο». Και τούτο διότι ουδέποτε λάβαμε απάντηση στην από 24.07.2025 με Α.Π. 7801 Ερώτησή μας, καθ' όλη τη διάρκεια της Β' Συνόδου της Κ' Περιόδου, η οποία και έληξε στις 03.10.2025.

Οι εργαζόμενοι του **Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας (ΕΚΑΒ)** επιχειρούν καθημερινά σε συνθήκες ακραίας πίεσης, έντονης ψυχοσωματικής καταπόνησης και συνεχούς εμπλοκής με επείγοντα, βίαια και συχνά τραυματικά περιστατικά. **Διαχειρίζονται ανθρώπινες ζωές σε κρίσιμες καταστάσεις, χωρίς την παραμικρή θεσμική πρόβλεψη για την προστασία της δικής τους ψυχικής υγείας.**

Κατά την πρόσφατη επίσκεψή μου στη βάση του ΕΚΑΒ Θεσσαλονίκης, τέθηκε με ένταση από τους εργαζομένους η ανάγκη ύπαρξης **θεσμοθετημένου μηχανισμού ψυχολογικής και ψυχιατρικής υποστήριξης**, με δυνατότητα **άμεσης πρόσβασης** μετά από τραυματικά συμβάντα. Το αίτημα αυτό αναδεικνύει **ένα σοβαρό, χρόνιο και συστημικά αποσιωπημένο κενό**: οι διασώστες του ΕΚΑΒ **δεν έχουν πού να απευθυνθούν**, ακόμη και όταν βρίσκονται αντιμέτωποι με καταστάσεις συναισθηματικής κατάρρευσης.

Η **δευτερογενής τραυματοποίηση** (secondary traumatic stress) και η **επαγγελματική εξουθένωση** (burnout) αποτελούν **τεκμηριωμένες καταστάσεις**, παγκοσμίως αναγνωρισμένες σε επαγγελματίες που εκτίθενται επαναλαμβανόμενα στον ανθρώπινο πόνο. Η έλλειψη πρόληψης και φροντίδας, ειδικά σε τέτοιες συνθήκες, δεν συνιστά απλώς θεσμική αμέλεια, αλλά **κατάφωρη παραβίαση της διοικητικής και ηθικής υποχρέωσης της Πολιτείας να διαφυλάσσει την υγεία των εργαζομένων της.**

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Οργανισμός λειτουργίας που διέπει το ΕΚΑΒ είναι **πεπαλαιωμένος και δεν περιλαμβάνει καμία πρόβλεψη** για την ψυχική προστασία ή υποστήριξη του προσωπικού, παρά τις γνωστές, επιστημονικά τεκμηριωμένες ανάγκες του επαγγέλματος.

Κατόπιν αυτών, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Υφίσταται σήμερα μηχανισμός ψυχολογικής ή ψυχιατρικής υποστήριξης των εργαζομένων του ΕΚΑΒ, με δυνατότητα **άμεσης παρέμβασης** μετά από τραυματικά περιστατικά;
2. Έχουν καταγραφεί, ή αξιολογηθεί ενδοϋπηρεσιακά, περιστατικά **επαγγελματικής εξουθένωσης, δευτερογενούς τραυματοποίησης** ή άλλων σχετιζόμενων ψυχικών επιβαρύνσεων στο προσωπικό του ΕΚΑΒ;
3. Προτίθεται το Υπουργείο να θεσμοθετήσει **μόνιμο σχήμα ψυχικής επιτήρησης και υποστήριξης**, είτε εντός του Οργανισμού είτε σε συνεργασία με τις διαθέσιμες δημόσιες υπηρεσίες ψυχικής υγείας, όπου αυτές λειτουργούν;
4. Υπάρχει πρόβλεψη για **εκπαίδευση των στελεχών** στη διαχείριση ψυχικών επιπτώσεων και στην αναγνώριση των συμπτωμάτων επαγγελματικής εξουθένωσης στο προσωπικό επείγουσας φροντίδας;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Δρ. Μιχαήλ Χουρδάκης

Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης

Γιώτα Πούλου
Βουλευτής Βοιωτίας

Θεοδώρα Τζάκρη
Βουλευτής Πέλλας